

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 58 0 Rs 202928 25 Rev
Sarajevo, 09.12.2025. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija: dr. sc. Danice Šain, kao predsjednice vijeća, dr.sc. Senada Mulabdića i Slavice Čindrak, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice G.K., zastupane po punomoćniku Milenku Krčum, advokatu iz Mostara, protiv prvotužene Federacija BiH, Federalno ministarstvo razvoja poduzetništva i obrta Mostar i drugotuženog Amira Zukić, oboje na adresi Ul. Ante Starčevića 2, Mostar, zastupanih po punomoćnicima Džemi Hadžiomerađić i Senki Kulović, advokatima iz Sarajeva, radi zaštite od diskriminacije iz oblasti rada i zapošljavanja, v.sp. 7.500,00 KM, odlučujući o reviziji tužiteljice protiv presude Kantonalnog suda u Mostaru, broj: 58 0 Rs 202928 23 Rsž 2 od 19.02.2025. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 09.12.2025. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Revizija se djelimično usvaja, pobijana presuda ukida u dijelu u kojem je preinačena prvostepena presuda tački I i III izreke i u tom dijelu predmet vraća drugostepenom sudu na ponovno suđenje.

U ostalom dijelu revizija se odbija.

Odluka o troškovima postupka ostavlja se za konačnu presudu.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom Općinskog suda u Mostaru broj: 58 0 Rs 202928 23 Rs 2 od 09.11.2023.godine odlučeno je :

„I Utvrđuje se da su tuženici, i to I-tuženik kao poslodavac, a II-tuženik kao rukovoditelj organa uprave kod I-tuženika, diskriminirali i viktimizirali tužiteljicu kao državnu službenicu i osobu iz čl.18. Zakona o zabrani diskriminacije, na način da je u najvećem dijelu razdoblju nakon ročišta za glavnu raspravu održanog 22.08.2017. godine u parnici za zaštitu od diskriminacije koja je vođena između istih stanaka pred Općinskim sudom u Mostaru pod brojem 58 0 RS 167870 15 Rs, a nakon tužiteljičinog povratka s godišnjeg odmora 04.09.2017. godine pa sve do 26.08.2018. godine, pretežan dio radnog vremena ostavljali bez radnih zadataka.

II Odbija se tužbeni zahtjev kojim tužiteljica traži da se utvrdi da su tuženici protivno stavku 2. članka 32. Pravilnika o unutarnjoj organizaciji propuštali u mjesečne planove rada navoditi nositelje zadataka, čime su prikrivali radni dezagažman tužiteljice i prikrivali činjenicu da poslove njene struke povjeravaju službenicima kojima ti zadaci nisu u opisu poslova radnog mjesta, niti su u vezi sa smjerom stručne spremlje koji imaju ti službenici, da su

tuženici diskriminirali i viktimizirali tužiteljicu kao državnu službenicu i osobu iz čl. 18. Zakona o zabrani diskriminacije, na način da je II-tuženik davanjem većeg broja neistinitih iskaza u saslušanju stranaka na ročištu od 28.03.2017. godine u parnici 58 0 RS 167870 15 RS - dodatno uznemirio i uvrijedio tužiteljicu, da su I-tuženi kao poslodavac i II-tuženi kao rukovodilac organa uprave kod I-tužene poslove u vezi s raspodjelom novčanih sredstava prikupljenih od igara na sreću organizirale i provodile na način da tužiteljica, koja je imenovana za predsjednicu tih komisija, bude prikazana nesposobnom i nekompetentnom, pa su je time uznemirili, a posebno da je II-tuženik uznemirio tužiteljicu u rujnu i listopadu 2017. godine kad je pod izgovorom postupanja po preporukama iz Izvještaja o reviziji financijskih izvještaja Federalnog ministarstva razvoja, poduzetništva i obrta, tužiteljicu, kao predsjednicu komisija na čije čelo ju je imenovao II-tuženik imenovao nakon primitka o tužbe za zaštitu od diskriminacije u prethodnoj parnici koja je pred Općinskim sudom u Mostaru vođena pod brojem 58 0 RS 167870 15 Rs, isključio iz ovih aktivnosti, ne razrješavajući je dužnosti i ne oslobađajući je od odgovornosti za rad u tim komisijama.

III Obvezuju se tuženici solidarno da na ime naknade nematerijalne štete isplae tužiteljici iznos od 1.000,00 KM.

IV Odbija se zahtjev tužiteljice za naknadu nematerijalne štete za iznos od 3.490,00 KM, a u odnosu na II-tuženika zasebno za iznos od 4.200,00 KM.

V Svaka strana snosi svoje troškove postupka.“

Drugostepenom presudom Kantonalnog suda u Mostaru, broj: 58 0 Rs 202928 23 Rsž 2 od 19.02.2025. godine odlučeno je:

„ Žalba tužiteljice se odbija kao neosnovana i prvostepena presuda potvrđuje u tački II. i IV. dispozitiva.

Žalba tuženih se uvažava i prvostepena presuda preinačava u tački I. i III. dispozitiva, na način da se odbijaju tužbeni zahtjevi tužiteljice.

Dužna je tužiteljica naknaditi prvotuženom i drugotuženom troškove parničnog postupka u iznosu od 4.462,72 KM, u roku od 15 dana.“

Protiv drugostepene presude reviziju je blagovremeno izjavila tužiteljice zbog povrede odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primjene materijalnog prava, sa prijedlogom da se revizija usvoji, preinači drugostepena presuda i usvoji tužbeni zahtjev tužiteljice, uz zahtjev za naknadu troškova postupka, uvećano za troškove sastava revizije u iznosu od 900,00 KM, ili da se ukine pobijana presuda i predmet vrati na ponovno suđenje.

U odgovoru na reviziju drugotuženi je predložio da se revizija odbije kao neosnovana uz zahtjev za naknadu troškova odgovora na reviziju u iznosu od 1.008,00 KM uvećano za troškove 17% PDV.

Revizija je djelimično osnovana.

Opširni revizijski prigovori o nepravilnom zastupanju prvotužene nisu osnovani, pa se revident upućuje na pravilno date razloge pobijane presude. Prvotuženu je kao stranku zastupao izabrani punomoćnik i zbog toga nije bilo nužno da je zastupa Federalno pravobranilaštvo, kako je pravilno ocijenio i drugostepeni sud.

Prvostepeni sud je pravilno primijenio odredbu člana 15. stav 1. Zakona o zabrani diskriminacije prema kome podnosilac tužbe treba da učini vjerovatnim da je došlo do diskriminacije, dok je teret dokazivanja da nije došlo do diskriminacije na tuženoj strani.

Tužiteljica tužbeni zahtjev nije zasnivala na iznijetim činjenicama niti u tom pravcu predlagala izvođenje odgovarajućih dokaza u odnosu na posebnu diskriminaciju zbog čega ne stoji revizijski prigovor da je drugostepeni sud propustio ispitati da li se radi o posrednoj diskriminaciji.

Ocjenom predloženih i prihvaćenih neposrednih dokaza koje je tužiteljica izvela na glavnoj raspravi kod prvostepenog suda, prvostepeni sud je činjenično utvrdio da je tužiteljica učinila vjerovatnim da je došlo do diskriminacije a da tuženi nisu dokazali da nije došlo do diskriminacije slijedom čega je usvojio postavljeni tužbeni zahtjev koji je pravilno citiran u stavu I izreke presude i dosudio tužiteljici naknadu nematerijalne štete u iznosu od 1.000,00 KM.

Drugostepeni sud je u sjednici vijeća drugačijom ocjenom neposrednih dokaza koje je tužiteljica izvela na glavnoj raspravi, utvrdio da tužiteljica nije učinila vjerovatnim da je došlo do diskriminacije slijedom čega je preinačio prvostepenu presudu i odbio dosuđujući dio tužbenog zahtjeva koji je sadržan u stavu I prvostepene presude, kao i stavu III izreke prvostepene presude pozivom na odredbu člana 229. stav 4. ZPP.

Odredba člana 229. tačka 4. ZPP na osnovu koje je drugostepeni sud preinačio prvostepenu presudu u stavu I i III i odbio tužbeni zahtjev, podrazumijeva da drugostepeni sud smatra da je činjenično stanje u prvostepenoj presudi pravilno utvrđeno, ali da je prvostepeni sud pogrešno primijenio materijalno pravo. Revizijski sud smatra da je drugostepeni sud drugačijom ocjenom neposredno izvedenih dokaza u sjednici vijeća utvrdio drugačije činjenično stanje nego što je ono u prvostepenoj presudi i da nije bilo osnova za preinačenje pobijanog dijela prvostepene presude u sjednici vijeća. Drugostepeni sud je mogao samo na osnovu održane rasprave i ponovnog izvođenja već izvedenih neposrednih dokaza od strane stranaka da utvrdi drugačije činjenično stanje nego što je ono u prvostepenoj presudi i da tada pravilnom primjenom materijalnog prava odluči o osnovanosti tužbenog zahtjeva u stavu I i III izreke presude. Ovakvim pogrešnim postupanjem drugostepeni sud je počinio povredu odredaba parničnog postupka iz člana 209. stav 1. u vezi sa članom 229. stav 3. ZPP koja je bila od uticaja na donošenje zakonite i pravilne presude, što predstavlja razlog ukidanja na osnovu odredbe člana 249. stav 1. ZPP.

U odnosu na tužbeni zahtjev u stavu II izreke presude prvostepenog suda nižestepeni sudovi su utvrdili da ukazivanje na nepravilnost u radu drugotuženog koji nije postupao u skladu sa odredbom člana 32. Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji, samo po sebi ne potvrđuje da je tužiteljica bila diskriminirana na način da je stavljena u nepovoljniji položaj u odnosu na druge zaposlenike prvotuženog. Utvrđeno je da planovi rada nisu sadržavali oznaku nosioca bilo koje vrste zadataka, pa ni zadataka koje je trebala obavljati tužiteljica zbog čega nema ni uporednog zaposlenika ili grupe u odnosu na koju bi tužiteljica bila stavljena u nepovoljniji položaj, pa je bilo osnova za odbijanje ovog tužbenog zahtjeva.

Nižestepeni sudovi su utvrdili da nije osnovan ni dio tužbenog zahtjeva da je drugotuženi davanjem većeg broja neistinitih iskaza na ročištu od 28.09.2017. godine u predmetu broj 58 0 Rs 167870 15 Rs dodatno uznemirio tužiteljicu. Nižestepeni sudovi su zaključili da je drugotuženi iznosio svoje mišljenje, stavove i argumente, na šta ima pravo kao

parnična stranka i zbog toga se navodi njegovog iskaza ne mogu smatrati uznemiravanjem tužiteljice u smislu člana 4. Zakona o zabrani diskriminacije.

Ni dio tužbenog zahtjeva koji se odnosi na prikrivanje od igara na sreću nižestepeni sudovi su ocijenili da nije osnovan jer tužiteljica nije učinila vjerovatnim da su tuženi na bilo koji način uticali na rad revizora Ureda za reviziju institucija FBiH pa su cjelokupan tužbeni zahtjev sadržan u stavu II odbili pravilnom primjenom materijalnog prava, kao i u odnosu na traženu naknadu nematerijalne štete po tom osnovu, pa je u odnosu na taj odbijajući dio tužbenog zahtjeva valjalo reviziju odbiti shodno odredbi člana 248. ZPP.

U ponovnom postupku drugostepeni sud će imati u vidu iznijete primjedbe ovog suda pa će nakon održane rasprave ponovo odlučiti o osnovanosti tužbenog zahtjeva koji je sadržan u stavu I i III izreke prvostepene presude.

O troškovima postupka drugostepeni sud će odlučiti konačnom presudom.

Predsjednica vijeća
Dr. sc. Danica Šain, s.r.